

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

2026.04.02

نویسنده: جلیل زاد

ولی نوری عاشق بی ادعای افغانستان

چهار سال قبل درست در همین روز ولی احمد نوری جاودانه شد...

با گذشت چهار سال از خاموشی استاد ولی احمد نوری، هنوز شعله حضورش در دل ها فروزان است . او قلم را به رسالت بدل کرد و حقیقت را چون نوری در تاریکی های وطن تاباند . نوری عاشق بی ادعای افغانستان بود، مردی که لغت ها را به پل های آگاهی، همبستگی و امید تبدیل کرد . هر سطرش تپش قلب وطن بود و هر نوشته اش گامی در راه

بیداری .

امروز، یاد او نه اندوه، که الهام است، الهامی برای ادامه راهی که با صداقت، عشق و ایمان پیمود . روحش شاد و نامش جاودان.

روح این شخصیت بزرگ، این عاشق راستین وطن، این قلمدار آزادیخواه و این روشنگر بی بدیل، شاد و آرام باد.

با اندوهی جانکاه و دلی پر از حسرت، یاد استاد ولی احمد نوری را زنده می داریم، مردی که تا آخرین نفس، به عشق افغانستان نفس کشید و در مسیر روشنگری و آگاهی، لحظه ای از پای ننشست . نوری نه تنها روزنامه نگاری نامدار، که فانوسی در تاریکی های بی خبری و بی عدالتی بود. او که با عشق و باور، "آریانا افغانستان آنلاين" را بنا نهاد، می خواست پژواک صدای وطنش باشد ، و چه خوش در این راه کوشید .

کتاب ارزشمندش، "افغانستان گلستان قوم ها"، گواه دل آگاه و اندیشه والای اوست، او که افغانستان را نه در مرزها، که در قلب های به هم پیوسته اش می دید.

چهار سال است که او در میان ما نیست، اما صدای او هنوز در کلماتش جاری است، حضورش در یادها زنده است، و راهش ادامه دارد .

این فقدان، زخمی بر جان جامعه فرهنگی افغان هاست، اما نام و یادش جاودان خواهد ماند. نوری! خاک غربت نتوانست شعله عشقت را خاموش کند.

نامت تا ابد در برگ های زرین تاریخ افغانستان خواهد درخشید.

اما مگر انسان های بزرگ هرگز می میرند؟

آن ها در کلامشان، در آرمان هایشان، در اندیشه هایی که به نسل های پس از خود هدیه می دهند، زنده می مانند .

استاد ولی احمد نوری نیز از همین تبار بود ، مردی که قلمش را چون شمشیری در برابر تاریکی های جهل و تعصب برافراشت و با عشق و باور به وطنش، برای روشنگری و اتحاد نوشت.
چهار سال از خاموشی این چراغ روشن می گذرد، اما هنوز رد پای حضورش را در قلب هر آن کس که به حقیقت، فرهنگ و هویت این سرزمین دل بسته است، می توان یافت .
او از افغانستان، روایتی دیگر داشت ، نه روایتی از جنگ و ویرانی، بلکه روایتی از صلح، همبستگی و زیبایی گلستانی که اقوامش گل های رنگارنگ آن بودند.
صدای استاد نوری هنوز از لابه لای صفحات “آریانا افغانستان آنلاین” شنیده می شود، هنوز در سطرهای کتابش نفس می کشد، هنوز در قلب هایی که به عشق این خاک می تپند، زنده است.
او رفت، اما راهش باقی است .
نامش تا همیشه بر آسمان فرهنگ افغانستان خواهد درخشید، و یادش، همچون عطر گل های سرزمینش، جاودانه خواهد ماند.